

и имъ тури вино и ракия,
ги гощава деня за недѣля.
И говори Марко Кралевики:
„Ай те тебе, краля Латинина!
Доста ядохме, доста и попихме,
доста пихме за радостъ голѣма,
ай готви ни щерка Ангелина“.
Отговори краля Латинина:
„Ай те тебе, Марко Кралевике!
Какъ ще дамъ щерка Ангелина,
доръ не стори дете юнащина?
Азъ си имамъ черна Арапина,
що го държа во черни тъмници,
що го храня до седемъ години;
ще извадя черна Арапина
да се бори Секула со него“.
Извадиха черна Арапина
и си слезе Секула детенце,
и си слѣзе во равни дворове
и се удри съ черна Арапина.
Що се биха три дни и три нощи,
ни Арапинъ, ни Секула надви;
отъ Арапинъ черни кърви текатъ,
а Секула бѣли пѣни пуца.
И тогазъ ми коня прижржало.
Конъ ми жржи, Секула му текна
и извади фружкитѣ ножина,
му пресѣче чернитѣ чинтяни.
И си падна черна Арапина,
го прехвана Секула детенце,
го прехвана прѣко половина,
го заби въ земя до пояса;
и извади тая остра сабя,
му пресѣче тая черна глава
и я качи на диванъ високи
и си седна на честна трапеза.
Краль имъ турилъ вино и ракия
и имъ даде щерка Ангелина,
имъ стовари пари неброени
и краль лѣпо ми ги изпратило.